

Sted, hvor der ikke tidligere har eksisteret en egentlig Communalforfatning i nyere Forstand, ikke har nogen bestemt Erfaring at støtte sig til, og deels, fordi den danske Grundlovs Bestemmelse om Communernes Styrelse af deres egne Anliggender endnu ikke er bragt til Anvendelse, og man saaledes ikke har noget Mønster at gaae efter. Men en færøisk Communallovs uundgaaelige Nødvendighed besejrede Arbeidets Banskfelijkheid, og, ligesom man i Almindelighed lettere kan opføre en Bygning paa et hidtil ubebygget Sted end der, hvor man generes af ubrugelige Ruiner og raadne Materialier, saaledes forekommer det mig, at jeg i alt Fald havde friere Hænder nu, end naar der var etableret en fast Fortolkning af Grundlovens Bestemmelser, ei at tale om, at en færøisk Communalforfatning, saaledes som jeg senere skal tillade mig at udvikle, maa være af et større Omraade, end den danske, og man desuden paa Grund af Forholdenes eiendommelige Beskaffenhed ikke kan indrette den efter et dansk Mønster. — Idet jeg nu vil forsøge at udvikle de Grundsætninger, som have ledet mig under mit Arbejde, skal jeg imidlertid blot holde mig til de vigtigste Punkter, og navnlig til de Punkter, med Hensyn til hvilke jeg har troet, at der maatte gives særegne Bestemmelser for Færøerne. Det vil sees, at jeg har søgt at haandhave Communernes Selvstændighed saa meget som muligt. Jeg har saaledes hverken foreslaaet Præster til Formænd i de mindre Communalbestyrelser, og heller ikke en juridisk Embedsmand til Formænd i det overordnede Raad, Lævthinget, hvorimod samtlige Medlemmer efter mit Forslag skulle fremgaae af frie Valg; og, ligesom jeg troer, at den af mig betraadte Vej er den naturlige, saaledes haaber jeg, at den af Fleertallet i denne Forsamling vil erkjendes for at være overeensstemmende med Grundloven. Men hvor bliver Statens Tilsyn af? vil man maaskee spørge; dertil vil jeg svare, at efter Udkastets § 18 kunne de Beslutninger, der tages i Communalbestyrelsen, indantes for Lævthinget, og dets Beslutninger kunne af Landets øverste Embedsmand stilles i Bero, indtil vedkommende Ministeriums eller Rigsdagens Resolution er indhentet. Det forekommer mig saaledes, at det derved staaer i Stats-

tjenernes Magt at vaage over, at ingen Beslutning udføres, der strider mod det Heles Interesse. Det vilde imidlertid efter min Mening være farligt, saafremt Landets øverste Embedsmand uantastet kunde udøve denne sin Myndighed; enhver Beslutning, hvis Udførelse var paatrængende nødvendig, vilde derved trækkes i Langdrag. Jeg har derfor i Slutningen af § 57 troet at burde foreslaae, at saafremt denne Stilen i Bero gjentagende stæer ubesøjet, da kan Landets øverste Embedsmand derfor drages til Ansvar. Jeg maa iøvrigt i den Henseende blot bemærke, at, da Færingerne allerede længe have levet i et stærkt Afhængighedsforhold af Embedsmændene, føler jeg mig forvisset om, at, saafremt man indrømmer dem Sæde i de communale Raad, uden at de vælges dertil, ville de udøve en lammende Indflydelse paa de øvrige Medlemmer, hvis Virksomhed da vil bære ligesaa faa Frugter som den nuværende Bestyrelses; derimod føler jeg mig overbevist om, at da der i den seneste Tid hos en stor Deel af Befolkningen er opstaaet stærk Misnøje med, at Alt er overgivet i Embedsmændenes Hænder og Intet udrettes, vilde Færingerne, dersom man betroede dem Styrelsen af deres egne Anliggender, deri finde en Opfordring til med Omhyggelighed og den dem egne Besindighed at ordne de af Embedsmændene ofte forqvaldede Forhold.

Med Hensyn til Valgberettigelse og Valgbarhed, hvorom der indeholdes Bestemmelser i §§ 4 og 34, vil det maaskee findes, at nogle flere Indskrænkninger end de af mig foreslaaede ere nødvendige; hertil maa jeg bemærke, at paa et Sted, hvor der ikke eksisterer nogen Standsforskjel — undtagen at Embedsmændene naturligviis affondre sig fra de Øvrige —, hvor der ikke er nogen fremtrædende Forskjel i Formuen, og hvor de forskjellige Borgeres Interesser paa Grund af Næringsveienes Censartethed tildeels falde sammen, paa et saadant Sted forekommer det mig, at Censur aldeles ikke hører hjemme. Forsaavidt man vil, at der til Valgberettigelsen skalde udfordres, at Vedkommende svarer directe Skat til Kommunen, eksisterer der paa Færøerne ingen saadan directe Skat, idet der nemlig ikke ydes nogen Fattigskat, og Skolebidrag kun svares af